

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Dionysii Carthvsiani, luculenta iuxta ac compendiaria
in Acta apostolorum exegesis siue commentaria**

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

Numeri continet Cap. xxxvi. & agitur in eo de numeratione &
murmuratione populi siue tribuum Israel, de prophetia Balaam, de
ma[n]sionibus populi in deserto, & victoria contra reges citra Iordanem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

D. D I O N Y S I A R I C K. CAR
nis vīæ sub redemptionis conditione vendetur. Si at-
tenuatus frater tuus vēdiderit possessionē suam, ppi-
quus eius potest redimere. ¶ Cap. xxvi.

Si non obedieritis mihi, cōteram duritiam supbię ve-
strę. Daboq; vobis cælum desuper sicut ferreum, & ter-
ram æneam.

Numeri continet Cap. xxxvi. & agi-
tur in eo de numeratione & murmu-
ratione populi siue tribuum Israel, de
prophetia Balaam, de māsionibus po-
puli in deserto, & victoria contra re-
ges citra Iordanem. Ca. I.

Verunt simul omnes filii Israel a vicesi-
āno & supra quod numerauerunt Moy-
ses & Aaron in deserto, sexcenta tria mi-
lia virorum, quingenti quinquaginta.
Leuitæ autem non sunt numerati cū eis.
¶ Cap. iij.

Alij nulla curiositate videat quæ in sanctuario sunt pri-
usquam inuoluantur. Alioquin morientur.

¶ Cap. vi.

Loquit⁹ est dñs Moysi & Aaron dicens. Sic bñdicetis fi-
lijs Israel. Benedicat tibi dominus & custodiat te. Ostē-
dat dominus faciem suam tibi, & misereatur tui. Cōuer-
tat dñs vultum suum ad te, & det tibi pacem.

¶ Cap. viij.

Dixit dñs. Hæc est lex Leuitarum. A viginti quinq; an-
nis & supra, ingrediēt ut ministrēt in tabernaculo fœ-
deris. Cūq; quinquagesimū ætatis annum impleuerint
seruire cessabūt. Eruntque ministri fratrum suorum in
tabernaculo fœderis, ut custodiāt quæ fuerint sibi com-
mendata. Opera autem ipsa non faciant.

¶ Cap. xi.

Ortū est murmur populi q̄si dolentium, p labore. Quod
cū audisset dñs iratus est, & accēsus ē in eos ignis dñi.
Flagrabant desyderio carnium & dicebant. Quis

E P I T O M E E X N V M E R.

dabit nobis ad vescendum carnes? In mentem nobis
veniunt cucumeres & pepones, porti & allia. Anima
nostra arida est. Nihil respiciūt oculi nostri nisi man.

Nunqd man² dñi inualida est? ¶ Cap. xiij.

Erat Moyses vir mitissimus super omnes homines q
morabantur in terra,

Dixit dominus ad Aaron & Mariam. Si quis fuerit
inter vos propheta domini, in visione apparebo ei, vel
per somnium loquar ad eum. At non talis seruus meus
Moyses, qui in omni domo mea fidelissimus est. Ore
enim ad os loquor ei, & palam, non per ænigmata & fi
guras deum videt. (Ergo vidit deum per essentiā, sicut
& Paulus.) ¶ Cap. xiiij.

O mnes qui murmuratis cōtra me, non intrabitis ter
ram super quam leuaui manum meam ut darem eam
vobis. præter Caleph & Iosue. ¶ Cap. xv.

Anima quæ p supbiam aliqd commiserit, qm aduersus
dñm rebellis fuit, peribit de populo suo. Verbum enim
dñi contempst.

Hominē colligētem ligna die sabbati i deserto, iussit do
min⁹ lapidib⁹ obrui. Præcepit dñs vt facerēt sibi sim
brias q̄tuor, p q̄tuor ägelos palliorib⁹, ponētes i eis vit
tas hiachitinas, q̄s cūviderēt recordarētur oīm manda
torib⁹ dñi, nec sequerent cogitationes & oculos, p res va
rias fornicantes. ¶ Cap. xvi.

Dixit Moyses. Mane notum faciet dominus qui ad se
ptineant, & sanctos applicabit sibi, & quos elegit ap
propinquabunt ei.

Num parum vobis est, quod separauit vos dominus a
populo et iunxit sibi ut seruiretis ei i cultu tabernaculi.

Fortissime deus spūum vniuersæ carnis, num uno pec
cante contra omnes ira tua desæuiet?

Recedite a tabernacul hominū impiorib⁹, & nolite tan
gere quæ ad eos pertinent, ne inuoluamini in peccatis
eorum. ¶ Cap. xvii.

Germinauit yga Aarō i domo Leui, et turgētib⁹ gem
mis eruperat flores, q̄ folijs dilatatis in amigdalas de
formati sunt. ¶ Cap. xix.

R. 4

D. D I O N Y . A R I C K . C A R T.

Quicquid tetigerit immundus, immundum faciet, &
anima quæ tetigerit quipiam eorum, immunda erit
vsq; ad vesperam. Cap.xx.

Venerunt filii Israel in motem Hor. Et dixit dominus
ad Moysen. Pergat, inquit, Aaron ad populos suos.

Cap.xxii.

Dixit dominus ad Moysen. Fac serpenteum aeneum et
pone eum pro signo. &c. Cap.xxii.

Noui quod benedictus sit cui benedixeris, & maledi-
ctus in quem maledicta congefferis.

Dixit Balaam. Si dederit mihi Balach domum suam ple-
nam argenti & auri, non potero mutare verbum domi-
ni dei mei, vt plus vel minus loquar.

Aperuit dominus os asinæ & loquuta est ad Balaam.
Quid feci tibi, cur percutis me ecce tertio? &c

Vidit Balaam angelum stantem in via cuaginato gla-
dio, & pronus in terram adoravit. Cap.xxiiij

Quomodo maledicam ei, cui non maledixit deus?
Quaratione detester, quem non detestatur dominus?
Meriatur anima mea morte iustorum, et flant nouissi-
ma mea horum similia.

Dixit Balaam. Non est deus quasi homo vt mentiatur
nec vt filius hominis vt muretur. Dixit ergo & non fa-
ciet, loquutus est & non implebit. Ad benedicendum
adductus sum, benedictionem prohibere non possum.
Non est idolum in Iacob, nec simulacrum in Israel. Do-
minus deus eius cum eo est, & clangor victoriæ regis
in illo est. Dominus deus eduxit eum de Aegypto, cui
fortitudo similis est rinocerotis. Non est augurium in
Iacob, nec diuinatio in israel. Cap.xxiiij.

Asumpta Balaam parabola sua irruente in se spiritu
dei, ait. Dixit homo cuius obruratus est oculus, dixit
auditor sermonum dei, qui visionem omnipotentis in
tuitus est, qui cadit & sic aperiuntur oculi eius. Quam
pulchra tabernacula tua Iacob, tentoria tua Israel, vt
valles memorosæ, & horti iuxta fluuios irrigui, vt ta-
bernacula quæ fixit dominus. Tolletur propter Agag
vox eius, & auferetur regnum illi. (Hoc in Saule 110)

E P I T O . E X D E V T E R O .

pletum est.

Dixit Balaam. Videbo eū sed non mō, intuebor illum
sed non prope. Orietur stella ex Iacob, & exurget vir-
ga de Israel. &c. Venient in trieribus de Italia, supabūe
Assyrios, vastabuntq; Hebræos, & ad extremum etiam
ipſi peribunt. Cap. xxv,

Cuna peccassent filij Israel cum filiabus & dñis Median
percussa sunt viginti quatuor milia, & iussit dominus
principes populi suspendi in patibulis.

Cap. xxvii.

Prouideat dominus deus spirituum omnis carnis ho-
minem qui sit super multitudinem hanc, & possit exire
& intrare ante eos, ne sit populus dñi sicut oves absque
pastore. Cap. xxx.

Puella quæ aliquid domino voverit, & adhuc in do-
mo patris est, si cognoverit pater eius & statim non cō-
tradixerit, voti rea erit. Similiter de vxore si quid vo-
uerit, & maritus eius statim non contradixerit.

Cap. xxxv.

Ad unius testimonium nullus condemnabitur.

Non accipietis precium ab eo qui reus est sanguinis;
Exules & profugi ante mortem ponitifiscis nullo mo-
do in urbes suas reuerti poterunt.

Cap. xxxvi.

Omnis viri ducet vxores de tribu & cognatiōe sua,
& cunctæ fœniæ maritos de eadem tribu accipient, vt
hæreditas permaneat in familijs, nec sibi misceant tri-
bus sed separatae permaneant.

¶ Deuteronomio habet cap. XXXIII.

Et replicantur in eo, quæ in quatuor
libris prioribus dicta sunt atque de
varijs legalibus institutionibus mor-
te Moyli & losue substitutione agi-
tur in eodem.

¶ Caput. I.

R. S